

Johanna lämnar skriftlig berättelse:

Att onsdagen den 16 sistledne Junius om aftonen begaf jag mig från min husbonde, som är min morbror Olof Andersson vid Lunden, för att gå öfver Solberga Ryr till soldat Tyst för att få skrifvet ett bref till min tilltänkte man Soldat Sven Carl Andriasson Krut under Krattorp i Upphärads socken, som då var på Axevalla hed. Då jag kom uppå skogen Solberga Ryr ungefär vid millepålen, kom några personer körande och stojade oupphörligt, hvaröfver jag blef så förfärad att jag måste springa af lansvägen, medan de passerade förbi. Sedan begaf jag mig på lansvägen och fortsatte ett lite stycke, och mitt för Sandvadvägen kallad blef jag så svårt sjuk att jag måste krypa. Fram komma 2ne rofdjur, rätt jag tyckte, så var det vargar, den ena tog missfallet ifrån mig, den andra slog till mig på högra låret, så att båda mina klädningar gingo sönder.

Hvartill Johanna Johansdotter på frågor tillägger, att hon icke såg hvilka personer som kommo körandes, då hon sprang af vägen, att hon icke före missfallet förmärkt fostret vara vid lif, att hon icke väntat sin nedkomst förrän påföljande Larsmässetid, och efter inträffade olyckshändelsen hon i sitt utmattade och bedröfliga tillstånd släpade sig hem till föräldrarnas bostad, dit hon ankom i dagningen utan att varken vid fostrets framfödande eller under gåendet till föräldrarnas bostad hafva varseblifvit någon person, och hade hon i bäcken, som löper emellan Tösslandbackarne, tvättat sig efter förlossningen, upplysande Johanna, att redan före olycksfallet det 3ne gånger för henne och Soldaten Sven Carl Andreasson Krut lyst till äktenskap.

Talade Johanna sant eller blev hon åtalad för dråp. Läs den tredje och sista delen av "Missfall på Ryrskogan" framöver.